

Anmeldelsen er bragt i Lolland-Falsters Folketidende 16. december 2020 og gengives her med tilladelse.

Ærlighed varer længst

”Slottet”.

Roman af O.S. Maxner.

Forlaget Forfatterskabet.

458 sider.

Pris: 299,95 kroner.

Er udkommet.

GYMNASIEKRIMI

Snyd betaler sig ikke. I hvert fald ikke ifølge en ny krimi med titlen ”Slottet”, hvor den kommende student Andreas til studentereksamen i skriftlig dansk har fiflet med en novelleanalyse. Udåden bliver opdaget allerede på romanens første side af læreren Karen Marie Oskarsson, hvorefter helvede bryder løs. Hvad der ved første øjekast ser ud som en banal forseelse udløser på de resterende 457 sider en kaskade af mord, mordforsøg, nervesammenbrud, biljagter, med mere. ”Slottet” er navnet på et gymnasium i den danske provins, og romanen er krediteret forfatteren O.S. Maxner, hvilket dækker over ægteparret Ove og Søs Maxner - lærere på Katedralskolen i Nykøbing gennem mange år. De er altså godt og grundigt hjemme i det miljø, som krimien udspiller sig i. Og de er desuden ganske godt hjemme i krimigenrens virkemidler. Hvilket der er kommet en glimrende, spændende og underholdende roman ud af.

Så glimrende er plottet komponeret, at man undervejs ganske glemmer, hvor urealistisk det i virkeligheden er. Gymnasiets rektor, Vagn Stenbæk, siger det faktisk allerede på side 158, hvor han konkluderer: ”... at snyd med nogle opgaver på et gymnasium umuligt kan udgøre et motiv for mord. Det ville være helt ude af proportioner, ja nærmest som en halvdårlig gangsterfilm, hø, hø”. Og her forholder han sig kun til ét mord. Det skal vise sig at blive langt værre for den stakkels plagede rektor.

Detektivgruppe

Det er som allerede nævnt Karen Marie Oskarsson, dansklærer på den pæne H.V. Sloths Legatskole, der sætter handlingen i ”Slottet” i gang, da hun afslører eleven Andreas i at snyde med en opgave til studentereksamen.

Og hun har bestemt ikke tænkt sig at tie med sin viden. Hun aktiverer sine kolleger på gymnasiet, og snart dukker andre forseelser op. Karen Marie allierer sig med eleverne Nils, Josefine og Jeppe, som udgør redaktionen på gymnasiets skoleblad, og de kommer på sporet af en gruppe, som har sat snyderiet i system. Et netværk, som tæller nuværende som tidligere elever fra gymnasiet. Tidligere elever, som nu beklæder indflydelsesrige stillinger.

På bagflappen til bogen skriver forfatterparret: ”Går man først og fremmest i skole for at få en hue på hovedet og et tal på eksamensbeviset? Skaber en usund præstationskultur grobund for snyd og plagiat i gymnasiet? Som lærer kan man bruge stor energi på en evindelig kamp mod snyd. Man kan også skrive en roman om det”.

Som skrevet så gjort. Og de gør det godt, Ove og Søs Maxner, selv om jeg i romanens første tredjedel var ved at køre fast i for mange pædagogiske møder og beskrivelser af interne gymnasieforhold. Jeg kan frygte, at en del læsere vil falde fra her. Til gengæld er der guf for dem, som fortsætter.

Forfatterparrets personbeskrivelser er rigtig gode. Vi lærer de enkelte karakterer særdeles godt at kende, og vi forstår langt hen ad vejen deres handlinger. Dog er jeg forundret over fraværet af de

unge menneskers kæreste- og sexliv. Jeg nægter simpelthen at tro på, at nutidens unges fysiske relationer begrænser sig til et "smækkys" i ny og næ. Det er simpelthen for genert tilbageholdende.

Overbevisende

Mine indvendinger skal ikke læses som en alvorlig kritik af "Slottet". Tværtimod. Jeg synes, at gymnasiekrimien, som forfatterparret selv betegner deres roman, fungerer overbevisende. Ja, til slut udvikler den sig til en gedigen page-turner. Jeg kan på det varmeste anbefale bogen til underholdende og spændende læsning i denne mørke tid. Men samtidig håber jeg på, at det ikke står så slemt til med lusk og snyd på Katedralskolen, som på H.V. Sloths Legatskole. Eller at vores lokalpolitikere og politi er så korrumperede, som O.S. Maxner beskriver det.